

ಅಧಿಕೃತತೆಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಲು ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ಹರಸಾಹಸದಂತೆಯೇ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈ ಕವಿತೆ ಹೆಣ್ಣು ತನ್ನ ಹಕ್ಕೊತ್ತಾಯದ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸದಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಅಧಿಕೃತತೆ ಮತ್ತು ಸಹಮತ ಅಗತ್ಯ ಏಕೆಂದರೆ, ಅದನ್ನು ಕಾವ್ಯಾಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿ ಆಗಲಿ, ದಿನನಿತ್ಯದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿಯಾಗಲಿ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಬೇಕಾದ ತಯಾರಿಯನ್ನು ಕುರಿತದ್ದೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. 'ನಮ್ಮ ಮಾತೆಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತೆ' ಎನ್ನುವ ಅಸಂಖ್ಯ ಹೆಂಗಳೆಯರ ಉದ್ಗಾರಗಳು ಮಾನಸಿಕ ಕಂದರವು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವ ಭಾಷಿಕ ಕಂದರವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತವೆ.

ಹೆಣ್ಣು ತನ್ನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿನ 'ದೇಹ ಭಾಷೆ'ಯನ್ನು 'ಜೀವ ಭಾಷೆ'ಯಾಗಿ 'ಘನತೆಯ ಭಾಷೆ'ಯಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಲು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಗಂಡಿಗೆ ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಕಲಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿ ಕೊಂಡಿದ್ದಾಳೆ. 'Ms', 'Mrs' ಎನ್ನುವ ಪದಪುಂಜಗಳನ್ನೇ ನೋಡಿ, ಆಕೆಗೆ ಮದುವೆಯಾಗಿದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎನ್ನುವ ಅತ್ಯಂತ ವೈಯಕ್ತಿಕವಾದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಇವರು ಜಗಜ್ಜುಹೀರಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಹೆಣ್ಣಿನ ಪರಿಚಯ ಅವಳ ಹೆಸರು, ಅವಳ ವಿದ್ಯೆ, ಉದ್ಯೋಗ, ಈ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅವಳ ಮದುವೆಯ ವಿಷಯ ತಿಳಿಯುವ ಹಕ್ಕು ಖಂಡಿತಾ ಯಾರಿಗೂ ಇರಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಯುರೋಪು ಮತ್ತಿತರ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೇವಲ Ms ಎನ್ನುವುದನ್ನು ವಿವಾಹಿತ ಅವಿವಾಹಿತ ಮಹಿಳೆಯರಿಬ್ಬರಿಗೂ ಬಳಸುವ ಹೋರಾಟ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲೂ ಕೆಲವು ಕಡೆ 'ಶ್ರೀಮತಿ'

ಎನ್ನುವ ಪದವನ್ನು ಬಳಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ, ನಾನು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಇದಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರೊಂದಿಗೆ ಜಗಳವಾಡುವ ಪ್ರಸಂಗಗಳೂ ಬಂದಿವೆ. ಸುಮಾರು ಅರವತ್ತು ವಯಸ್ಸಿನವರನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಮದುವೆಯಾಗಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಕಾರಣಕ್ಕೆ, 'ಇಲ್ಲ ಮೇಡಂ, ತಪ್ಪಾಗುತ್ತೆ, ಕುಮಾರಿ ಅಂತಾನೇ ಹಾಕಿ' ಎಂದು ಗಲಾಟೆ ಮಾಡಿದಾಗ, ಆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ವಿದುರರೂ ಇದ್ದ ಕಾರಣಕ್ಕೆ, ಅವರ ಹೆಸರಿನ ಹಿಂದೆ 'ವಿದುರ' ಅಂತ ಹಾಕಲಾ ಎಂದು ಕೇಳಬೇಕಾಯಿತು. 'ಅದೂ ಇದೂ ಒಂದೇ ಅಲ್ಲ ಮೇಡಮ್ನೋರೆ' ಎನ್ನುವ ತಿರು ಪಾಠ ಬೇರೆ!

'ಗಯ್ಯಾಳಿ' ಎನ್ನುವುದು ಯಾವತ್ತಿನಿಂದಲೂ ಹೆಣ್ಣಿನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬಳಸಲಾಗುವ ಇತ್ಯಾತ್ಮಕ ಹಾಗೂ ನೇತೃತ್ವಕ ಅರ್ಥಗಳೆರಡನ್ನೂ ಒಳಗೊಂಡ ಪದ. ಆದರೆ ಬಹುತೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ವಿರುದ್ಧ ಎನ್ನುವ ಹಾಗೆಯೇ ಬಳಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ತೀರಾ ಇತ್ತೀಚಿನ ತನಕವೂ ಖಂಡಿತಕ್ಕೂ ಇದೊಂದು ಹೆಣ್ಣಿನ ಅಪೇಕ್ಷಿತ ಗುಣ ಎನ್ನುವಂತೆ ಯಾರೂ ಬಳಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಮೊನ್ನೆ ಸಿನಿಮಾಗಳನ್ನು ಕುರಿತ ಚರ್ಚೆಯೊಂದರಲ್ಲಿ ನನಗೂ ಗಿರೀಶ ಕಾಸರವಳ್ಳಿಯವರಿಗೂ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ದೀರ್ಘವಾದ ಚರ್ಚೆಯೇ ನಡೆಯಿತು. ಅವರ ಪ್ರಕಾರ ಅದು ಪೂರಾ ಇತ್ಯಾತ್ಮಕ ಅರ್ಥವುಳ್ಳ ಶಬ್ದ. ಗಿರೀಶರು ಸ್ತ್ರೀಸಂವೇದನೆಯ ವ್ಯಕ್ತಿ. ಅವರು ಇದನ್ನು ಹೀಗೆ ಒಪ್ಪಿ ಬಳಸುವುದು ನನಗಾಗಲಿ ಇತರರಿಗಾಗಲಿ ಅಪಾರ ಸಂತೋಷವನ್ನು ತಂದು ಕೊಡುವ ಸಂಗತಿ. ನಾವು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಹೇಳುವ 'ಸ್ತ್ರೀತ್ವ'ವನ್ನು ಒಳಗೊಳ್ಳುವ ಗಂಡಿನ

ಬದಲಾದ ಮನಸ್ಥಿತಿಯ ಸಂಕೇತವಾಗಿಯೇ ನನಗಿದು ಕಂಡಿತು. ಕೆಲವೇ ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ 'ಗಟ್ಟಿಗಿತ್ತಿ' ಎನ್ನುವ ಶಬ್ದವನ್ನು ಬಳಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಇತ್ತೀಚಿನ ದಿನಮಾನದಲ್ಲಿ ಗಯ್ಯಾಳಿ ಎನ್ನುವ ಪದ ನಿಧಾನವಾಗಿ ತನ್ನ ನೇತೃತ್ವಕ ಅಂಶವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ.

ಹೆಣ್ಣು ತನ್ನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಶಕ್ತಿಯಿಂದಲೇ ಸಾಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಪರಿವರ್ತನೆಗಳು ಇನ್ನಷ್ಟು ವೇಗವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಗಂಡ-ಹೆಂಡತಿ ಸಂಬಂಧದ ನಡುವೆಯೂ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಭಾಷೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಬದಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಲೇ, ಬಾರೇ, ಏನೇ, ಕೇಳಿಸ್ತಾಗಳು ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಿವೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಗಂಡು-ಹೆಣ್ಣು ಇಬ್ಬರ ಕೊಡುಗೆಯೂ ಇದೆ. ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಬಹುವಚನದಲ್ಲಿ ಕರೆಯುವ, ಗಂಡು-ಹೆಂಡತಿ ಪರಸ್ಪರ ಹೆಸರು ಹಿಡಿದು ಅಥವಾ ಏಕವಚನದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಪರಿಪಾಠ ಆರಂಭವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಇದೇ ಮಾತನ್ನು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಅಥವಾ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ರಂಗದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದು ಕಷ್ಟ. ಎದುರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಾಗ 'ಮೇಡಂ' ಎಂದು ಗೌರವದಿಂದ ಕರೆಯುವವರೇ ಹಿಂದಿನಿಂದ, 'ಆಯಮ್ಮ ಬಂದಿಲ್ಲಾ' ಎಂದು ಕರೆಯುವುದು ತೀರಾ ಸಾಮಾನ್ಯ. ಯಾಕೋ ಲಂಕೇಶರ 'ಮುಸ್ಸಂಜೆಯ ಕಥಾ ಪ್ರಸಂಗ'ದಲ್ಲಿ ರಾಮಿ ಕರಿಯನನ್ನು 'ಗಂಡಸು ಬಂತಾ' ಅಂತ ಕರೆದದ್ದು ನೆನಪಾಗುತ್ತಿದೆ! ಗೌರವಕ್ಕೆ ಅರ್ಹನಲ್ಲದವನನ್ನು ಹೀಗೆ ಕರೆಯುವುದೂ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅಪರೂಪವೇ.

ಹೆಣ್ಣಿನ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಅಪೂರ್ಣ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸುವ ಭಾಷೆ ಎಂದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಗಂಡಿನ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯೂ ದೊಡ್ಡದೇ. ಇಲ್ಲಿ ಘಟಿಸಬೇಕಾಗಿರುವುದು 'ವಿಸರ್ಜನೆ'ಯ ಕ್ರಿಯೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ. ಗಂಡು ತನ್ನ ಅಹಂಕಾರದ, ಅಕಾರಣ ಅಹಂಕಾರದ, ತನಗೆ ತಾನೇ ಕೊಟ್ಟುಕೊಂಡ ಅಧಿಕಾರದ ಭಾಷೆಯನ್ನು, ಹೆಣ್ಣು ವಿಧೇಯ ಭಾಷೆಯನ್ನೂ 'ಆವಾಹಿಸಿ'ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಅದನ್ನು ವಿಸರ್ಜಿಸಬೇಕಾದ ಗಳಿಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಹೆಣ್ಣು ಕೇಳಿಮೆಯನ್ನು ವಿಸರ್ಜಿಸುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ, ಈ ತನಕ ತನ್ನೊಳಗೇ ಮಾತನಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಅಂತರಂಗದ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಬಹಿರಂಗಕ್ಕೆ ತಂದಂತೆಯೇ ಗಂಡು ಕೂಡ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ದೇಹ ಭಾಷೆಯಿಂದ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ನೋಡುವುದನ್ನು, ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಕ್ಕೆ ತಂದರೆ ಆಗ ಭಾಷೆ ನಿಜ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಭಾಷೆ 'ಜೀವ ಸಂವಾದದ ಭಾಷೆ' ಆಗುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಗಂಡು ಮತ್ತು ಹೆಣ್ಣು ಜಗತ್ತಿನ ತಂದೆ ತಾಯಿಯರಾಗಬಹುದಾದದ್ದು ಹೀಗೆ ಪರಸ್ಪರ ಪ್ರೀತಿ, ಗೌರವ ಮತ್ತು ಅಂತರಕರಣದ ಭಾಷೆಯನ್ನು ವಾಚ್ಯಾರ್ಥದಲ್ಲೂ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕತೆಯಲ್ಲೂ ಸಾಧಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ಮಾತ್ರ.

ರಚನಾತ್ಮಕ ಟೀಕೆ-ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳಿಗೆ ಸ್ವಾಗತ.
ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಿ: feedback@sudha.co.in